

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Obnova správního řízení**
Diplomant/ka: **Bc. Markéta Vespalcová**
Autor posudku: **doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.**

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 77 stran číslovaného textu (bez titulních stran, obsahu, abstraktu a seznamu literatury) se věnuje problematice obnovy správního řízení a v širším kontextu i některým dalším otázkám správního řízení a správního soudnictví. Práce je přehledně členěná, diplomantka vyšla při jejím zpracování z dostupné literatury, včetně originálních pramenů k dřívějším právním úpravám (zejména vládnímu nařízení č. 8/1928 Sb.), z příslušné pozitivní právní úpravy a soudní judikatury. Lze ocenit, že se autorka na více místech práce pokusila ukázat na problematická místa v právní úpravě a vyjádřila k nim svůj vlastní názor (byť třeba i sporný).

K práci lze mít některé formální a věcné výhrady:

- autorka začíná každou kapitolu na nové stránce, takže text na poslední stránce předchozí kapitoly je někdy jen o málo řádcích, přesněji poslední stránka předchozí kapitoly nedodrжуje parametry normostránky (viz čl. VI – bod 3 vyhlášky děkana FPR č. 44D/2017, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce, obdobně i předchozí vyhláška č. 50D/2016) – viz např. str. 10, 14, 25, 49 práce. Počet normovaných stránek vlastního textu je zřejmě nižší, než počet číslovaných stran. Požadovaný minimální rozsah stran však i tak byl dodržen.
- soudní judikatura je citovaná v textu i v přehledu judikatury neobvyklým způsobem (viz např. str. 46: „*Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2011*. In: . č.j.: 2 As 77/2011-70.“, správná citace by byla např. „*Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2011, č.j.: 2 As 77/2011-70.*“);
- ke str. 14 aj.: u citace z učebnice *Správní právo. Obecná část*, je správně, že jsou uvedeni autoři příslušného textu (V. Vopálka a H. Prášková), mělo být ale též uvedeno, že jde o knihu vydanou autorským kolektivem pod vedením D. Hendrycha. Navíc: proč se píše VOPÁLKA, Vladimír a Helena PRÁŠKOVÁ – diplomantka si měl jednotně zvolit psát nejdříve příjmení a pak jméno, popř. naopak, avšak jednotně.
- ke str. 4: je nesprávně směřována zásada písemnosti správního řízení s otázkou forem podání (viz § 40 odst. 4 spr. ř.);
- ke str. 5: vysvětlení, se veřejnost řízení obecně uplatňuje ve vztahu k účastníkům řízení a jejich zástupcům, je velmi problematické. Veřejnost přece znamená, že „veřejnost“, tzn. ti, kteří nejsou aktivně v řízení jako účastníci či jejich zástupci zapojeni, mají právo být seznámeni s průběhem řízení, což se uskutečňuje možnou účastí na veřejném jednání.
- ke str. 8: autorka měla dodat, o co opírá svůj názor na dělení opravných prostředků na řádné, mimořádné a dozorčí (jsou „dozorčí opravné prostředky“?);
- ke str. 11: nesouhlasím s názorem diplomantky, že „pravomocné rozhodnutí je možné změnit nebo zrušit na základě uplatněných mimořádných opravných prostředků

vycházejících ze skutkového stavu existujícího v době, kdy bylo předmětné rozhodnutí vydáno ...“ Takové pravidlo platí pro přezkumné řízení (§ 96 odst. 3 spr. ř.). Důvodem obnovy naproti tomu mohou být změny v hodnocení skutkového stavu, který zde byl v době vydání původního rozhodnutí, navíc v obnoveném (novém) řízení se bude vycházet ze skutkového a právního stavu v době nového řízení. Chtěla-li diplomantka jen citovat názor z literatury (uvádí se učebnice doc. Horzinkové), měla to napsat do textu, takto se sama k uvedenému (problematickému, spíše chybnému) názoru přihlásila.

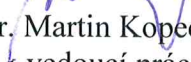
- ke str. 15: odkazuje-li diplomantka na autory, kteří psali v minulosti, pak je třeba polemizovat s tím, že by Jiří Hoetzel (narozený 1874) byl v roce 1888 „spisovatelsky činnou právníkou autoritou“. Nespletla si diplomantka s Jiřím Pražákem?
- ke str. 18: prosincová ústava (základní zákon státní o moci soudcovské) nekonstituoval správní soudní dvůr, to se stalo až říjnovým zákonem z r. 1876;
- ke str. 24: uváděné skutečnosti, které byly důvodem obnovy podle vl. nař. č. 8/1928 Sb. (křivá výpověď svědka či znalce či podvržená listina by jistě byly i důvodem obnovy podle správního řádu z r. 1967);
- ke str. 27: diplomantka vychází z důvodové zprávy k návrhu zákona správní řádu, resp. zřejmě vychází z toho, jak o tom publikoval JUDr. Radek Ondruš v citované publikaci. Pokud chtěla diplomantka vycházet z důvodové zprávy, měla vycházet z originálního pramene, dostupného minimálně v elektronické podobě na webových stránkách Poslanecké sněmovny, a měla si zkontrolovat, zda text důvodové zprávy odpovídá tomu znění správního řádu, které bylo v důsledku komplexního pozměňovacího návrhu v legislativním procesu přijato.
- ke str. 65: tvrzení, že procesním pramenem správního soudnictví je i správní řád, je velmi odvážné. To, že soudy rozhodující ve správním soudnictví zkoumají, zda jsou splněny podmínky pro podání žaloby (např. zda byly vyčerpány opravné prostředky podle správního řádu, zda se uskutečnilo tzv. dohodovací řízení, se kterým počítá správní řád), nečiní podle mne ze správního řádu pramen úpravy správního soudnictví. To, že by soud mohl prohlásit za nicotné je takové správní rozhodnutí, které naplňuje důvody nicotnosti podle správního řádu, je značně sporné.
- ke str. 77: závěr práce je příliš stručný a neuvádí výsledky, k nimž diplomantka při zpracování tématu dospěla.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je nejvyšší míra podobnosti práce s jinými texty rovna okolo 0 %.

Celkově hodnotím diplomovou práci tak, že splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce, s předběžnou klasifikací velmi dobře.

Doporučuji diplomantce, aby se v rámci ústní obhajoby vyjádřila k procesnímu řešení situace, kdy správní orgán na základě svého předběžného posouzení otázky vydal pravomocné rozhodnutí, a příslušný orgán o této otázce později rozhodl jinak.

V Plzni dne 17. dubna 2018

doc. JUDr. Kopecký, CSc.
vedoucí práce